

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۰ سپتمبر ۲۰۲۰

بی گناهان قربانی لاف و گزاف "امر الله صالح"!

۱

چهارشنبه- ۱۹ سنبله ۱۳۹۹ - کابل: مطمئناً شما هم از طریق رسانه ها مطلع شدید که امروز به ساعت ۷:۳۵ دقیقه صبح زمانی که کاروان موتر های حامل "امر الله صالح" معاون اول ریاست جمهوری در دولت دست نشانده به محل چهارراهی سابقه "تایمی وات" رسید، مواجه با یک انفجار کناره جاده شده که در اثر آن زخمی کوچکی برخوردش و پسرش و چند تن از محافظانش وارد شد. در عین حال از فرار معلوم انفجار اولی باعث احتراق و انفجار بس بزرگی در فروشگاه مخصوص گاز مقابل انفجار اولی شد که در نتیجه آن بر مبنای اعلام مقامات صحتی ده تن از مردم ملکی کشته و ۳۵ تن دیگر بشدت زخمی شده اند. در یادداشت امروز مکتب کوتاهی خواهیم داشت در همین زمینه، از دو بعد متفاوت:

۱- احتمال اول: انفجار کار مخالفان صالح بوده است:

با این پیش فرض که عامل و مسبب انفجار مخالفان صالح بوده اند، می باید پذیرفت که "صالح" سیاست مدار بیست بسیار خام و نپخته و ناتوان از درک این حقیقت از موضع که یک سیاستمدار آنهم در مقام حنا ظاهری شخص دوم مملکت، که چه چیزی را می تواند بگوید و چه چه چیزی را حق ندارد بگوید و این که نگفتن برخی مطالب به معنای نادیده گرفتن آن نیست.

جهت توضیح این نظر به سه نکته از مصاحبه طولانی و مشبوع از لاف و گزاف "صالح" با تلویزون وابسته به سفارت امریکا یعنی "طلوع" توجه شما را جلب می نمایم:

* - برای رسیدن به صلح هیچ نیروی برای ما زمان تعیین کرده نمی تواند- دهن کجی به امپریالیسم امریکا و به نبرد فراخواندن خداوندگار و روزی رسانش-

* - دیورند بر یک کشور ضعیف تحمیل شده و ما حاضر نیستیم مفت پشاور پایتخت زمستانی شاهان افغان را به کسی واگذار نمایم- شتر خار زیر پای پاکستان گذاشتن و "آی. اس. آی" را به نبرد فراخواندن-

* - از لحاظ ایدئولوژیک و اعتقادی هیچ امکان آستی و همکاری بین خودش و طالب وجود ندارد- عملاً اعلان جنگ دایمی با طالب-

هرگاه بپذیریم که انفجارات علیه "صالح" از جانب مخالفانش صورت گرفته است، این را باید نیز بپذیریم که مخالفانش یا این که چنان متوهم اند که وی را نیز یک استمدار صاحب تفکر و اندیشه دانسته اند از همین رو خواسته اند وی را حذف نمایند و یا این که آنها چنان سخت گیر شده اند که حاضر نیستند، در رابطه با منافع شان حتا لاف و گزاف را نیز اجازه تبارز داده تحمل نمایند.

این که در چنین پیش فرضی، مخالفان چه هستند، باشد برای خودش، آنچه در این زمینه مهمتر از همه است، بلاهت و حماقت "امر الله صالح" است که نمی داند چه زمان و در کدام مکانی کدام نکات را مطرح سازد. در حالی که اگر وی سیاستمدار می بود گذشته از این که نمی باید با چنان صراحتی اهدافش را بیان می کرد، می بایست نخست جهت تحقق اهدافش وسایل و امکانات آن را می فراهم می نمود. یعنی قبل از آن که به "ترمپ" چلینج می داد که نمی تواند برای آنها زمان تعیین کند و یا به پاکستان از پایتخت زمستانی شاهان افغان یاد می کرد و یا از اختلافات عمیق ایدئولوژیک و اعتقادی با طالب تا سرحد ناممکن ساختن همکاری بین آنها یاد می کرد، می بایست مقدمات کار را فراهم می ساخت، نه این که با لاف و گزاف رجز خوانی کرده، ده ها هموطن درد مند و هر دم شهید ما را به کشتن و زخمی شدن به خون غرق و به ماتم می نشاند.

۲ - احتمال دوم: انفجار کار شخص "صالح" بوده است:

ادامه دارد